

BAI VIET HIEU THAN TON SU

Tác giả: Giáo viên Phạm Thế Công

Từ thuở bé, tôi đã được nghe ông bà, cha mẹ nhắc nhiều về đạo lý "Hiếu thân tôn sư" - một chuẩn mực truyền thống mà ông cha ta luôn giữ gìn, hun đúc từ đời này sang đời khác, đó không chỉ là những lời dạy suông mà là tinh thần sống, gốc rễ làm người. Khi trở thành một người giáo viên, tôi lại càng thấm thía sâu sắc giá trị của đạo lý ấy. Đó là kim chỉ nam cho hành vi, là nội dung cốt lõi trong công tác giáo dục học sinh.

Là người thầy, tôi hiểu rằng mình không thể dạy học sinh hình trong cha mẹ, biết ơn thầy cô nếu bản thân không sống đúng với điều đó. Tôi luôn tự nhủ phải trở thành một phạm gương thực sự trong cách ứng xử với cha mẹ mình - không chỉ bằng lời nói mà bằng hành động cụ thể. Dù bận rộn công việc, tôi vẫn duy trì thói quen trò chuyện với cha mẹ mỗi ngày, thường xuyên chăm sóc, giúp đỡ ông bà những lúc trái gió trở trời. Trong giao tiếp với các thầy cô lớn tuổi hơn trong trường, tôi luôn thể hiện sự tôn trọng, lễ phép. Tôi tin rằng, học tập sẽ không còn nghe lời giảng dạy nếu thầy được từ chính thầy, cô mình những biểu hiện cụ thể của lòng hiếu thảo và sự kính trọng.

Trong công tác giáo dục đạo đức học sinh, tôi đặc biệt chú trọng đến việc khơi gợi và nuôi dưỡng lòng biết ơn trong các em. Tôi đã tổ chức nhiều hoạt động mang tính trải nghiệm như viết thư gửi cha mẹ, tri ân thầy cô, kể chuyện về những kỷ niệm xúc động với người thân hoặc thầy cô. Tôi cũng khuyến khích học sinh thể hiện lòng biết ơn qua hành động: giúp cha mẹ làm việc nhà, chăm sóc ông bà, tặng thiệp hoặc lời chúc nhân ngày Nhà giáo Việt Nam. Những bài viết, những dòng thư tuy mộc mạc nhưng chứa chan tình cảm khiến tôi tin rằng lòng hiếu thảo không hề vắng bóng trong thế hệ trẻ, chỉ là các em cần được khơi dậy và dẫn đường.

Không dừng lại ở các hoạt động, phong trào, tôi thường xuyên lồng ghép nội dung giáo dục về đạo lý "Hiếu thân tôn sư" vào trong bài giảng. Trong các tiết học, tôi thường đan xen, lồng vào các nội dung giúp học sinh suy ngẫm về ý nghĩa của việc học, ý nghĩa của sự hy sinh âm thầm từ cha mẹ và công lao truyền đạt kiến thức, giáo dục của thầy cô. Trong giờ sinh hoạt lớp, tôi cũng thường xuyên nhắc nhở học sinh nhớ về những ngày lễ tết, ngày giỗ tổ tiên, ngày 20/11, ... để các

em có dịp thể hiện sự quan tâm và tri ân một cách chân thành. Đại
biết, vào ngày sinh nhật của học sinh, tôi dạy các em rằng, đây
là ngày mà các em phải cảm ơn, phải tri ân mẹ mình vì chính
vào ngày này nhiều năm trước, mẹ của các em đã phải cố gắng
vượt qua vô vàn đau đớn mới có thể sinh ra các em. Có những
học sinh lần đầu tiên dám ôm cha mẹ, dám nói lời cảm ơn
thầy cô - điều mà trước đó đối với các em là ngại ngùng,
không cần thiết. Chính những thay đổi nhỏ như vậy lại đóng góp
lớn lao để tôi kiên trì với phương pháp giáo dục bằng tình
cảm và hành động.

Tôi tin rằng đạo lý "Hiếu thân tôn sư" không phải là điều
gì to tát mà là những điều nhỏ bé, gần gũi trong cuộc sống
hàng ngày. Một lời cảm ơn, một cử chỉ quan tâm, một việc
làm đơn giản nhưng chân thành - tất cả đều có thể nuôi dưỡng
tâm hồn, hình thành nhân cách. Trong hành trình giáo dục
hôm nay, khi các giá trị truyền thống đang đứng trước
nguy cơ mai một, việc khôi phục và lan tỏa đạo lý "Hiếu
thân tôn sư" chính là cách chúng ta giữ gìn cốt cách dân
tộc, vun đắp một thế hệ học trò vừa biết học, biết sống và
biết yêu thương.